

KINH ĐẠI BÁT NIẾT BÀN

PHẨM TỨ ĐẢO

THỨ MƯỜI MỘT

Phật bảo Ca-Diếp Bồ-tát: “Này Thiện-nam-tử! Thế nào là Tứ-Đảo? (bốn điều điên đảo)? “Nơi chẳng phải khổ tưởng cho là khổ”, gọi là điên đảo. Chẳng phải khổ chỉ cho Như-Lai.

Tưởng cho là khổ, tức là cho rằng Như-Lai là vô thường biến đổi.

Nếu có người nói Như-Lai là vô thường, đây gọi là tội khổ rất lớn.

Nếu nói Như-Lai khi xả thân khổ này để nhập Niết-bàn như củi hết lửa tắt, đây gọi là

chẳng phải khổ mà tưởng cho là khổ. Chính đó là điên đảo.

Nếu ta nói rằng: Như-Lai là thường thời là chấp ngã, vì chấp ngã nên có vô lượng tội, thế nên phải nói Như-Lai là vô thường, nói như thế thời ta vui thích.

Như-Lai là vô thường chính đó là khổ, nếu đã là khổ thế nào sanh vui. Bởi ở trong khổ tưởng cho là vui nên gọi là điên đảo.

Nơi vui tưởng cho là khổ, gọi đó là điên đảo. Vui tức là Như-Lai. Khổ tức là Như-Lai vô thường. Nếu nói Như-Lai là vô thường đây gọi là nơi vui tưởng cho là khổ.

Như-Lai thường trụ, đây gọi là vui.

Nếu ta nói rằng: Như-Lai là thường, sao lại nhập nơi Niết-Bàn. Nếu nói Như-Lai chẳng phải là khổ, sao lại bỏ thân mà diệt độ. Bởi ở trong vui tưởng cho là khổ nên gọi đó là điên đảo. Các điều tưởng lầm như trên gọi là sự điên đảo thứ nhứt.

“Vô-thường tướng là thường, thường tướng là vô-thường”, đây gọi là điên đảo.

Vô thường chỉ chẳng tu pháp không. Vì chẳng tu pháp không nên thọ mạng ngắn ngủi.

Nếu có người cho rằng chẳng tu pháp không tịch thời đặng trường thọ. Quan niệm đó gọi là điên đảo. Đây là sự điên đảo thứ hai.

“Vô-ngã tướng là ngã, ngã tướng là vô-ngã”, đây là điên đảo.

Người đời cũng nói có ngã, trong Phật pháp cũng nói có ngã.

Người đời dầu nói có ngã nhưng không có Phật tánh, đây thời gọi là nơi vô-ngã mà tướng là ngã gọi đó là điên đảo.

Phật pháp nói có ngã tức là Phật tánh. Người đời lại nói Phật pháp không ngã, đây gọi là nơi ngã tướng là vô ngã. Nếu nói Phật pháp quyết định vô ngã nên đức Như-Lai dạy hàng đệ tử tu tập pháp vô ngã. Lời trên đây là điên đảo. Đây là điều điên đảo thứ ba.

Tịnh tướng là bất tịnh, bất tịnh tướng là tịnh, đây gọi là điên đảo.

Tịnh chính là Như-Lai thường trụ, chẳng phải thân tạp thực, chẳng phải thân phiền não, chẳng phải thân thịt, chẳng phải là thân gân xương rành rịt.

Nếu có người nói rằng Như-Lai là vô thường, là thân tạp thực, là thân thịt, là thân gân xương rành rịt, cũng cho rằng Pháp, Tăng, Giải thoát đều là diệt tận, đó gọi là những quan niệm điên đảo vì tịnh mà cho là bất tịnh.

Bất tịnh tướng cho là tịnh, gọi đó là điên đảo.

Nếu có người nói rằng trong thân của ta đây không có một pháp nào là bất tịnh cả, bởi không có bất tịnh nên quyết định sẽ đặng vào nơi chỗ thanh tịnh. Thuyết tu bất tịnh quán của Như-Lai là thuyết hư-vọng.

Trên đây là quan niệm điên đảo. Đó gọi là điều điên đảo thứ tư”.

Ca-Diếp Bồ-Tát bạch Phật rằng: “Thế-Tôn! Từ nay tôi mới đặng chánh kiến. Bạch Thế-Tôn, trước đây chúng tôi đều là người tà kiến cả.